

opusdei.org

Paraules de Mons. Lluís Martínez Sistach en la inauguració de les Jornades de Qüestions Pastorals

Paraules de Mons. Lluís
Martínez Sistach, Arquebisbe
Metropolità de Barcelona, en la
inauguració de les Jornades de
Qüestions Pastorals

19/02/2007

Com a arquebisbe de Barcelona, em
plau donar la benvinguda a tots els
participants en aquestes Jornades de
Qüestions Pastorals de Castellaura,
dedicades a “L’ecumenisme
espiritual i de la caritat”, que
organitzen el Centre Sacerdotal
Montalegre i la Delegació
d’Ecumenisme de l’arxidiòcesi de
Barcelona.

Il mio saluto lo rivolgo specialmente
al Cardinale Walter Kasper,
Presidente del Consiglio Pontificio
per la promozione dell’Unità dei
Cristiani. La ringrazio molto
eminenza per la sua presenza e la
sua conferenza. Conosciamo bene le
sue responsabilità che svolge con il
lavoro mondiale nel Consiglio
Pontificio che presiede. Questa
giornata che lei ci offre a la città e a
l’arxidiocesi de Barcelona è un segno
della sua grande disponibilità e del
suo spirito di servizio alle Chiese

locali, che tutti noi ringraziamo moltissimo.

Mi saludo se dirige explícitamente a cuantos participan en estas Jornadas miembros del mundo de la ortodoxia y de la reforma, participando activamente con su espíritu y sus comunicaciones en el trabajo del ecumenismo espiritual y de la caridad, enriqueciendo así el trabajo de este encuentro.

Felicitó als responsables d'aquestes Jornades dedicades a l'ecumenisme espiritual i de la caritat, per la importància i actualitat del tema i per contribuir des de Barcelona a la preparació de la propera Assemblea Ecumènica Europea que se celebrarà a Sibiu (Romania) el mes de setembre d'enguany.

Vivim en tot el món una urgència d'evangelització. Per això el treball ecumènic és de primera magnitud. La unitat plena dels cristians és

exigida per aquestes paraules de Jesús: “Que tots siguin u”. En el pensament i la voluntat de Jesús la unitat dels cristians està directament relacionada amb l’evangelització, ja que el Mestre va afegir: “Perquè el món cregui que tu, Pare, m’has enviat”.

En aquest mateix sentit, el Concili Vaticà II ha afirmat que la manca d’unitat entre els cristians “contradiu clarament i obertament la voluntat de Crist, és un escàndol per al món i perjudica la causa santíssima de predicar l’evangelí a tota criatura”. El Papa Benet XVI ens ha dit que en “l’Europa en camí cap a la unitat política, ¿podem admetre que sigui l’Església de Crist un factor de desunió i de discòrdia? ¿No fóra aquest un dels escàndols més grans del nostre temps? El Papa ens diu que en l’evangelització del nostre continent europeu, “la nostra presència com a cristians serà

incisiva i il·luminadora només si tenim la valentia de recórrer amb decisió el camí de la reconciliació i de la unitat”. I recentment en el seu viatge a Turquia, davant del Patriarca ecumènic Bartomeu I, ha dit que “la divisió dels cristians és un escàndol que el món actual no pot comprendre”.

Escoltarem amb molt interès la conferència del Sr. Cardenal Walter Kasper sobre l'ecumenisme espiritual. Aquest ecumenisme és el cor del moviment ecumènic, i segons el Concili Vaticà II significa pregària ecumènica comú, conversió personal, reforma institucional, penitència i esforç per a la santificació personal (Cf. UR, 5-8). I l'ecumenisme de la caritat és també cabdal, perquè prepara degudament els cors a la comunió, a la fraternitat i a la unitat de tots els fills i filles de Déu, ajudant-nos a viure com a deixebles de Jesús el nou manament

de l'amor i donar testimoniatge de la nostra estimació. No hi ha cap mena de dubte que les veritats arriben millor i més clarament a l'enteniment si abans passen pel cor humà.

Al nostre país – la majoria d'habitants del qual és catòlica – s'és poc sensible a les necessitats de relació, de pregària en comú, de diàleg i de treball conjunt en el si de la societat amb els creients d'altres Esglésies i confessions cristianes. Tanmateix amb l'actual creixent realitat de la immigració, especialment la provinent de l'Est d'Europa, prenem major consciència dels cristians ortodoxos que viuen i treballen en el nostre país. Les nostres comunitats han d'estar obertes a tots ells per acollir-los en les seves necessitats espirituals i materials amb una actitud ben ecumènica. No podem oblidar que Benet XVI renovà “la seva decidida

voluntat manifestada a l'inici del seu pontificat, d'assumir el compromís prioritari de treballar sense estalviar energies per a la reconstrucció de la unitat plena i visible de tots els seguidors de Crist". Tots els cristians d'arreu del món hem de treballar per assolir la plena comunió que el Senyor ens demana.

Agraint a tots els assistents en aquestes Jornades la seva presència i la seva participació, desitjo que amb la pregària i l'ajut del Senyor les ponències, les comunicacions i els diàlegs siguin ben reeixits i ben profitosos.